

עין משפט
נר מצוה

גד א מיי פ"ח מהלכות ערכין הלכה ח סמג

עשין קלב:
גה ב מיי פ"ח מהלכות אסורי מנזח הלכה ז סמג לאחין שטו:
גו ג מיי פ"ח מהל' ערכין הלכה ט ופי"ט מהלכות עבודת כוכבים הלכה יז סמג עשין קלב ולאחין מה טור ש"ע י"ד סימן קטט ספי"ג:

גז ד מיי פ"ד מהל' רחצ הלכה יא ופי"י מהלכות עבודת כוכבים הלכה א סמג לאחין קסג טור ש"ע י"ד סי' קנח ספי"ק א וטו"ע מה טו"ע י"ד סימן קנח ספי"ק ב:

גח ה מיי פ"ט מהלכות עבודת כוכבים הלכה יד:

גכז ו ח מיי פ"ט מהלכות עבודת כוכבים הלכה יז סמג לאחין מה טו"ע י"ד סימן קנח ספי"ק ב:

סמל של חנוכה

רבינו חננאל

רלב"ט. איז דעיקר בנישור הוא ורמיניהו אין מקדישין ואין מעריכין ואין מחזירינן בזמן הזה ואם הקדיש והעריך או החריס בהמה תיעקר ואיזהו עיקור נועל דלת בפניה והיא מתה מאליה. פירות כסות וכלים ירקבו מעות וכל מתכות וכלים לים המלח. ופרקי אבוי לעולם העיקור בנישור הוא אבל קדישים שאני מפני מה אינו מנשר פירותיה משום בזיון קדישים אלא נועל דלת בפניה. ואמרי' נבטחיה ונקבריה ודחי' וחישינן דילמא אכיל ליה ואתי לידו תקלה. ונשוויה גיסטרא פי' גיטטרא חותכה לשנים חציה נופלת לכאן וחציה נופלת לכאן כלומר שיתחתכה לשנים ונעשית נבילה ואינו בא לידו תקלה. ודחי אבוי אסור לעשות כן בקדישים וכו"ב ונתננחם את מובחותם וניתוחן זה הריסח שפסולין אבוי אילך ואילך וכו"ב לא תעשון כן לה' אלהיכם כלומר כל דבר שהוא לה' לא תעשה בו כעין הריסח. רבא אמר מפני מה אינו מנשר בקדישים מפני שהוא כמטיל מום בקדש. בעל מום דאע"ג דלא חזי להקרבא לדמי מיהא חזי לאפוקי האי דאקדיש דלא חזי לגופיה ולא לדמיה. אמר ליה ר' יונה לה' אילנע קתני בהמה תעקר עבד עובר כוכבים מאי אמר ליה מאי קמיבעיא לך ותתני העוברי כוכבים והרועי בהמה דקה לא מעלין אותם מן הבזר ולא מורדין מכלל שאפילו עבד עובר כוכבים אם קנאו ביריד אינו חייב לאבדו בידים:
הא דתניא לוקחין מהן בהמה עברים ושפחות אסקה רב אשי משום מעוטיניהו הוא דשרי ולא שנא עבד עובר כוכבים ולא שנא עבד ישראל. (א' ביום איזו ר' ירמיה זבן פיתא ואמרי לה ביתא ותרווייהו מבעל הבית זבני ולא שקלי מיניהו מיכסא וכל זבן אמר חבראי מתגר זבן

לפיכך אמר ליה כל חד לחבריה יתמא עבד רבך הכי שקנה מתגר כאשר קנית אתה:
אמר ר' אבא בריה דר' חייא אילמלא היה ר' יוחנן האידנא דשקלי מיכסא אפילו מבעלי בתים הוה אסיר.
הא כי ר' יעקב ור' ירמיה חזכי זבני ופרקי מבעל הבית שאנו קבוע זבון דלא שקלי מיניהו מידי:
מתני' אלו דברים אסורין למכור לעובד כוכבים איסטרוכלין כו' פי' פירי דאדרא.
בנות שוח מין תאנים לבנים בפטוטרותיהן עוקציהן מפני שמקריבין אותו ודיוון לעבודת

יג:

ירקבנו. פי' ויניחם במקום שלא יהא נקל לצא לירי תקלה ושם

ירקבו:
יול"בם ד"ם המלח. משום דשדי להו צעיניהו דכלא שחיקא נריך ים המלח ה"ה צשאר נהרות ע"י שחיקא כדמשמע פרק כל שעה (פסחים דף כח. ושם ד"ה עזרות כוכבים) וכעוצלא שהצתאי גבי רב יהודה ואע"פ שלא האריך התלמוד להזכיר שחיקא אפ"ה ודאי נריך:
נועל דלת בפניה. אין לתמוה על צבור בזמן הזה אמאי לא הצריכו לנעול דלת שלא יבא לידי תקלה ולא נאטרך להמתין עד שיפול בו מום דהאי דמזריכין הכא משום קנסא הוא שהקדיש על חנם ועוד אי נפל ציה מומא הכא לא שרי אלא על ידי פדיון אלז צבור שהוא קדוש מאליו ולא על ידו (ב' צאה הקדושה א"ין לקנסו אלא ימתין עד שיפול בו מום ואיכל צמומו צלא שום פדיה ואף על פי שהוא יכול להטיל בו מום קודם שיצא לאויר העולם ויפקיענו מקדושת צבור למנזח רק שיתננו לכהן ולא תארע בו עוד תקלה אם לא עשה אין לקנסו בכך ולהצריכו נעילת דלת:
ונשחטיה מישחט. פ"ה ואי משום שחוטין חוץ אקדשי צדק הצית לא מייחייב כדמתי' פרק [שני שעירים] (יומא דף סג.):
שומע אני כו' משמע דלא איירי הכא אלא בקדשי צדק הצית וקשיא דא"כ כי משני רצא מפני שנראה כמטיל מום בקדשי צדק הצית מאי מטיל מום איכא הא כי כתיב (ויקרא כג) כל מום לא יהיה צו בקדשי מנזח כתיב ועוד מדקמסקין הני מילי צלמן צביהמ"ק קיים דחוי להקרבא אלמא בקדשי מנזח איירי לכן פירש ר"י דצקדשי מנזח איירי וצומן הזה אין חייב שוחט חוץ מאחר שאינו ראוי לציאת פתח אהל מועד מידי דהוה אשלמים ששחטן בחוץ קודם פתיחת דלתות ההיכל דפטור למ"ד פרק שני שעירים (סו. ממוסר פתיסה כממוסר מעשה דמי ועוד י"ל דלעולם בקדשי צדק הצית מיירי ורצא צא לפרש הטעם צקדשי מנזח וגזירה קדשי צדק הצית אטו קדשי מנזח כדאשכחן גבי גיזה ועבודה צפרק ראשית הגז (חולין דף קלא.) דגזרינן קדשי צדק הצית אטו קדשי מנזח והאי כי פריך ונשחטיניהו מישחט אקדשי צדק הצית פריך והוה מלי לשנויי גזרה משום קדשי מנזח והתם אסור משום שחוטין חוץ אלא שפיר טעמא דמכניסו תחת כנפי שכינה דחייב בכל המלות שהנשים חייבות דגמרינן לה לה מאשה (גיטין דף מא.):

והרועין בהמה דקה. שלהן אצל של אחרים לא דאין אדם חוטא ולא לו כדאמר צפרק קמא דכ"מ (דף ה.):
גבי ההוא רעיא:
הבא נמי משום מיעוטין. ואידך דמפרש מפני שמכניסו סבך דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

נועל דלת. ואין לה מה תאכל ותמות:
הסם משום בזיון קדישים. דאי אכמת תיעקר אינה מתה מהרה נראה ציונה לזמן מרובה:
ונשחטיה מישחט. דאי משום שחוטין חוץ אצדק הצית לא מייחייב וכדמתיא [בשני שעירים] (יומא דף סג.):
שומע אני אפילו קדשי צדק הצית שנקראו קרבן וכו':
לידי תקלה. יתתכנה לשנים לאכלה:
גיסטרא. יתתכנה להמך הא ליכא ציון קדישים דמתה מהר ותקלה ליכא דלא אכלי מיניה:
ה"מ. הוא דהוי מטיל מום גמור ואסור משום כל מום לא יהיה צו [ויקרא כג:] **בזמן שצים המקדש קיים**. דקרינא ציה תמים יהיה לרצון (ויקרא כג) להקריב אצל השמא נראה בעל מום הוא ולא אסור מדאורייתא:
וניחוי כמטיל מום צבעל מום. לרצא פריך דאמר נראה כמטיל מום כלומר מדרבנן הוא דאסור אמאי לא עבר מדאוריית' משום דלא חזי להקרבא הרי מטיל מום צבעל מום דמעיקרא לא חזי להקרבא ופליגי ציה תנאי צבכורות (דף לב:) גבי צבור שאחזו דם ואיכא למ"ד אסור להקין אפילו הוא מת משום לא יהיה צו מום וה"ל למיתני מפני שמטיל מום צבעל מום ואמאי תנא נראה:
למי חזי. לחללו דאחר ומקריב חלופיו וקרינא צו תמים יהיה לרצון משום חלופויו:
לאפוקי. השתא כשאין צית המקדש קיים צשום צהמה לא חזיא לא לגופה ולא לדמי הלכך נראה צעלמא הוא ולא מיתסר מדאורייתא אלא מדרבנן:

עצד מאי. לקח שם עצד מאי לרבי נתן מה יעשה לו יעקרונו אף לא:
ה"ג **העובדי כוכבים והרועים כהמה דקס**. הן ישראל והן גזלנים הרי הן כעובדי כוכבים(י):
ואין מעלין. אותן מן הצור אם נפלו לתוכה אלא יניחם וימותו:
ואין מורדין. אותן לצור להמית אותן צדיס. אלמא עצד עובד כוכבים אסור להמיתו צדיס:
קסני. לרבנן דפליגי עליה דר' נתן לוקחין מהן עצדים ושפחות:
למאי מיעבי ליה. כלומר מאי מנזיה יש כאן דנשרי ליה:
משום מעוטיניהו. שממעט העובדי כוכבים ומדלדלן שלוקח צהמתם שמשתמשין בהן:
זבן סנדלא. ציריד של עבודת כוכבים לקח סנדל מן העובד כוכבים:
יתמא. צלא דעת:
עצד רבך הכי. לעשות סחורה צשוק של עבודת כוכבים דשקלי מיניה מכסא ומהנה:
אילמלא היה רבי יוחנן צאטרא דשקלי מכסא. מצעלי בתים הוה אסר לקח אפילו מצעל הצית והשתא (א' דר' ירמיה קיס לן דשקלי מצעלי בתים:
שאינו קבוע. ולא מסיק מוכסי אדעתיהו למיגבי מיניהו דלא תגר ולא צביה"צ קבוע:
ברתג' איצטונלין וצנוט שות. מפרש בגמרא (יד.)**: אסור למכור לעובד כוכבים**. דלצורך עבודת כוכבים קצעי לה:
מוכר לו סרנגול לנן צין סרנגולים. לקח עובד כוכבים מ ישראל תרנגולים הרבה מותר למכור ציניהם תרנגול לנן דכיון דשקיל מיניה אחרניי לאו לעבודת כוכבים קא צעי להו:
סתמן ופירושן מפרש בגמרא (יד.): דקל עז חנצ וקנצל. מפרש בגמ' [שם:] **גב' תורניתא**

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משמע דלנרכו קנאו שנייא היא משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

נועל דלת. ואין לה מה תאכל ותמות:
הסם משום בזיון קדישים. דאי אכמת תיעקר אינה מתה מהרה נראה ציונה לזמן מרובה:
ונשחטיה מישחט. דאי משום שחוטין חוץ אצדק הצית לא מייחייב וכדמתיא [בשני שעירים] (יומא דף סג.):
שומע אני אפילו קדשי צדק הצית שנקראו קרבן וכו':
לידי תקלה. יתתכנה לשנים לאכלה:
גיסטרא. יתתכנה להמך הא ליכא ציון קדישים דמתה מהר ותקלה ליכא דלא אכלי מיניה:
ה"מ. הוא דהוי מטיל מום גמור ואסור משום כל מום לא יהיה צו [ויקרא כג:] **בזמן שצים המקדש קיים**. דקרינא ציה תמים יהיה לרצון (ויקרא כג) להקריב אצל השמא נראה בעל מום הוא ולא אסור מדאורייתא:
וניחוי כמטיל מום צבעל מום. לרצא פריך דאמר נראה כמטיל מום כלומר מדרבנן הוא דאסור אמאי לא עבר מדאוריית' משום דלא חזי להקרבא הרי מטיל מום צבעל מום דמעיקרא לא חזי להקרבא ופליגי ציה תנאי צבכורות (דף לב:) גבי צבור שאחזו דם ואיכא למ"ד אסור להקין אפילו הוא מת משום לא יהיה צו מום וה"ל למיתני מפני שמטיל מום צבעל מום ואמאי תנא נראה:
למי חזי. לחללו דאחר ומקריב חלופיו וקרינא צו תמים יהיה לרצון משום חלופויו:
לאפוקי. השתא כשאין צית המקדש קיים צשום צהמה לא חזיא לא לגופה ולא לדמי הלכך נראה צעלמא הוא ולא מיתסר מדאורייתא אלא מדרבנן:

עצד מאי. לקח שם עצד מאי לרבי נתן מה יעשה לו יעקרונו אף לא:
ה"ג **העובדי כוכבים והרועים כהמה דקס**. הן ישראל והן גזלנים הרי הן כעובדי כוכבים(י):
ואין מעלין. אותן מן הצור אם נפלו לתוכה אלא יניחם וימותו:
ואין מורדין. אותן לצור להמית אותן צדיס. אלמא עצד עובד כוכבים אסור להמיתו צדיס:
קסני. לרבנן דפליגי עליה דר' נתן לוקחין מהן עצדים ושפחות:
למאי מיעבי ליה. כלומר מאי מנזיה יש כאן דנשרי ליה:
משום מעוטיניהו. שממעט העובדי כוכבים ומדלדלן שלוקח צהמתם שמשתמשין בהן:
זבן סנדלא. ציריד של עבודת כוכבים לקח סנדל מן העובד כוכבים:
יתמא. צלא דעת:
עצד רבך הכי. לעשות סחורה צשוק של עבודת כוכבים דשקלי מיניה מכסא ומהנה:
אילמלא היה רבי יוחנן צאטרא דשקלי מכסא. מצעלי בתים הוה אסר לקח אפילו מצעל הצית והשתא (א' דר' ירמיה קיס לן דשקלי מצעלי בתים:
שאינו קבוע. ולא מסיק מוכסי אדעתיהו למיגבי מיניהו דלא תגר ולא צביה"צ קבוע:
ברתג' איצטונלין וצנוט שות. מפרש בגמרא (יד.)**: אסור למכור לעובד כוכבים**. דלצורך עבודת כוכבים קצעי לה:
מוכר לו סרנגול לנן צין סרנגולים. לקח עובד כוכבים מ ישראל תרנגולים הרבה מותר למכור ציניהם תרנגול לנן דכיון דשקיל מיניה אחרניי לאו לעבודת כוכבים קא צעי להו:
סתמן ופירושן מפרש בגמרא (יד.): דקל עז חנצ וקנצל. מפרש בגמ' [שם:] **גב' תורניתא**

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

לה:
מוכר לו סרנגול לנן דלא שייך בעצד מיעוטייהו דלדרכה הוי ממעט ישראל שאוכל משלו:
ר"ב ירמיה זבן פיתא. וא"ת והלא פת עובדי כוכבים אסורה וי"ל דמייירי במקום שאין פלטרי ישראל כדאמרין לקמן פרק שני (דף לה:) ועוד י"ל דמייירי הכא לצורך עצדו עובד כוכבים אף לצורך צהמתו אכן צירושלמי גבי האי עובדא שנייא היא משום חיי נפש משום חיי נפש ואם תאמר והלא פת דצר שאין מתקיים הוא ואמרין לעיל (דף ו:) דצר שאין מתקיים אין לוקחין מהם וי"ל דפת דצר חסוד הוא וקפץ עליה וצינא והוה כדצר המתקיים:

מסורת הש"ס

א) לקמן כו. סנהדרין מ. [תוס'] דכ"מ ספ"ב, ב) [חולין ק"א:]. ג) [נ"ל ונקלם כך אמת לקמן יד: א] ח"ה פעמים אכן נמסנה שנמשניות וכן צפי הרמב"ם אית' ונקלגסן, ד) כס"א כה"ד: צא"י הן ישראל והן עכו"ם הרי הן גזלנים, ה) [וע"ע מוספות זמחם נט. ד"ה עד שלא נגנה וכו' ותוס' יומא סג. ד"ה שלמים].

סמל של חנוכה

תורה אור השלם

1. וגמצתם את מקוהתכם ושברתם את מצבתם ואשרייתם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שקם מן הקומץ הזהא: לא תעשון בן לידהן אלהיכם:
דברים יב ג-ד

סמל של חנוכה

גליון הש"ס

גכ' חגי מילי בזמן שבית המקדש קיים. עיין טורי ארן מגילת דף י' ע"א ד"ה מ"ט הרז ציה:
שם לה"י חזי. ק"ל הא פלוגתא דרי"מ ותכמים צצכור מתמי' וצכור הא אין לו פדיון ואין תמורתה קרינה וא"כ לא חזי לדמי וטע"ג:
תוס' ד"ה נועל וכו' אין לקנס. עיין צבורות דף כח ע"א מוספות ד"ה עד:

סמל של חנוכה

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אילמלא היה וכו' אפילו מבעל הצית והשתא דשקלי מבעלי בתים קשיא לן (ר') ירמיה ספ"ד:
ב) תוס' ד"ה טעל וכו' צאה הקדושה אין לקנס. י"ב משמע שאם רלה לנעול יפניו הרשות ביזו ואין כאן משום בזיון קדישים אלא הרא"ש צנש הרי"מ המחיר צביר ט"ש ועיין עוד גמ"ש הרא"ש סוף צבורות וכן הוא דעת ר"י ורבינו אלחנן שחולקים על הרא" ממיין גמ"ש הסמ"ג והמרדכי ע"ש:

סמל של חנוכה

מוסף רש"י

מתה מאליה. צעצ (בבבורות ג.) והרדעי בהמה דקה. ישראל, שסתמן גזלנים שמרעם צהמות צשדות אחרים (סנהדרין ג.). לא מעלין ולא מורדין. לא מעלים אותם מן הבזר להלגס מן המיתה ולא מורדיים אותם לצור להמיתם צדיס (סו.).

^[1] נראה דל"ל ר' ירמיה וצין פיתא ביום אלו ואמרי לה צינא ור' יעקב וצן סנדלא ותרווייהו מבעל הבית זבני